

Het uurwerk dat stilstond. Van 10 tot 11 jaar. Op de tijd letten.

James en John horen, dat de mooie westminster elf uur slaat. "Tijd voor ons aperitief" zegt James tegen John. "Ook voor de lunch om de hoek" antwoordt deze. Een half uurtje later wandelen zij te voet naar de pub. Zij zien, dat enkele burens uit de straat, de poetsvrouw willen helpen om binnen te geraken. Zij heeft al verschillende malen gebeld, aan de deur van haar werkgever, doch vruchteloos. Ook de melkboer houdt stil en zegt verwonderd "Daarjuist heb ik zelf nog een bak met melkflessen afgeleverd." De aandacht van de detective is opgewekt. "Sta mij toe" ook eens te gaan kijken vraagt James. "Ga maar gerust uw gang" zegt de buurman en laat langs de tuin de detective en zijn broer John binnen. Daar vinden ze de man met een gapende wond aan het hoofd. "Hij is dood" zegt de detective. Dokter Snow ziet dat de man niet gevallen is, het is een moord verklaart hij. James merkt op dat het uurwerk is blijven staan. John wil de klok juist stellen "Dit gaat niet, het gewicht van de staande klok is weg" zegt hij. "Inderdaad het is moord" antwoordt de detective ernstig. Later wordt het slachtoffer begraven. James en John leggen bloemen op het graf. "Ik wil het moordwapen uit de klok vinden" klinkt het vastbezaden en we zullen een kijkje nemen in tweedehands zaken. "Ja, bij sterfgevallen wordt veel verkocht" meent hij. Ze vinden een zaal waar veel staande klokken te zien zijn. "Een mooie westminster, pas aangekomen en in een zeer goede staat" zegt de verkoper fier. "Mag ik deze prachtige klok nader bekijken?" vraagt de detective en vindt de rekening met het adres van de vermoorde man. James en John danken en verlaten de winkel. Buitengekomen wordt Inspecteur Powell verwittigd. De poetsvrouw en de naaste buurman worden verhoord en bekennen schuld. "De tijd oliëgt snel, gebruikt hem wel" zegt de inspecteur schamper.